

پیام مهم و تاریخی مرجع عالیقدر حضرت آیه الله العظمی محقق کابلی (مدظله العالی)

به شهروندان مسلمان افغانی الاصل کشورهای غربی، استرالیا و ...

اشاره:

چندی قبل جمعی از علما و محققین افغانی مقیم اروپا طی ملاقات هایی که با مرجع عالیقدر حضرت آیه الله العظمی محقق کابلی (مدظله العالی) داشتند، گزارشی از وضعیت هموطنان افغانی و بخصوص شیعیان آن سامان، همراه با پیشنهاداتی در جهت رفع نیازمندی های تربیتی و حل مشکلات دینی و معنوی آنان، ارائه نمودند و در پی آن معظم له پیام مهم و تاریخی را خطاب به شهروندان افغانی الاصل بویژه شیعیان مقیم کشورهای غربی، استرالیا و ... به این شرح صادر فرمودند.

بسم الله الرحمن الرحيم

«يا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ» (قرآن کریم سوره حجرات آیه ۱۳)

(ای مردم! ما شما را از یک مرد و زن آفریدیم و شما را تیره ها و قبیله ها قرار دادیم تا یکدیگر را بشناسید (اینها ملاک امتیاز نیست) گرامی ترین شما نزد خداوند با تقواترین شماست خداوند دانا و آگاه است!)

دین مقدس اسلام کامل ترین و آخرین دین الهی در سلسله ادیان ابراهیمی و ناسخ سایر ادیان و مکمل آنها در مسیر کمال و هدایت انسان ها بسوی حق تعالی است و با جامعیت و کمال خود پاسخگوی تمامی مسائلی است که در هدایت آدمی نقش دارد، و حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله، خاتم انبیاء و آخرین پیامبر الهی در سلسله انبیای الهی است که مژده و بشارت ظهور ایشان در متون مقدس پیشین آمده است.

بحمدالله این دین با منطق قوی خود امروزه در تمامی نقاط جهان گسترش یافته و پیروان زیادی دارد و در این میان ملت مسلمان و مؤمن افغانستان، با پیشینه ی درخشان تمدن و فرهنگ، از متعهد ترین و باوفادار ترین ملت های جهان، به اعتقادات، باورها و ارزش های دین مقدس اسلام است، که این تعهد و پایبندی خود را در هر شرایط و در طول تاریخ نشان داده است.

اما در اثر تحولات و رویدادهای ناگواری که در چند دهه ی اخیر در این کشور رخ داده و فشارهای گوناگونی که بر این مردم وارد شده است، انبوهی از جمعیت این سرزمین اسلامی، راهی دیار هجرت به کشورهای اسلامی همسایه و غیره شده اند و جمعی زیادی نیز راهی دیار غرب، اروپا، استرالیا و دیگر کشورهای غیر اسلامی شده و آنجا مقیم گردیده اند و با اختیار نمودن تابعیت جدید، اکنون از شهروندان این کشورها محسوب می شوند.

این جانب مدت ها است که شدیداً نسبت به آینده ی این مردم و نسل های بعدی شان در این کشورها، به لحاظ دینی، اعتقادی، اجتماعی و ایمانی، دغدغه ی خاطر و نگرانی دارم و این امر باعث شد تا نکاتی را به عنوان پیام یاد آوری نمایم. طبیعی است که مخاطب این پیام می تواند عموم مسلمانان و شیعیان ساکن در این کشورها باشند امیدوارم مورد توجه جدی همه ی برادران و خواهران عزیز قرار گیرد:

۱- قبل از همه بر این نکته اساسی و بسیار مهم تأکید می ورزم که در حفظ اعتقادات دینی و مذهبی عاری از

هرنوع انحراف و خرافه، جدی و کوشا باشید.

۲- احکام و موازین شرعی و حلال و حرام الهی را جداً رعایت نموده، از یکسو از اباحه گرایی و لا ابالیگری و از سوی دیگر از تحجرگرایی، افراط، تکفیر و تفسیق دیگران پرهیز نمایید، همه شما مؤمنین را دعوت می‌نمایم تا با سلوک و رفتار سالم دینی خود با همه‌ی برادران مسلمان و پیروان ادیان و فرقه‌های دیگر، زندگی مسالمت آمیز و همراه با مهر و مدارا داشته باشید.

۳- رعایت اخلاق اسلامی و انسانی و پرهیز از دور زدن قوانین و مقررات نظام اجتماعی در امور مالی، اشتغال و غیره و سوء استفاده نکردن از امکانات عمومی با توجیهات نادرست، از دیگر وظایف دینی و انسانی شما شهروندان جدید مسلمان این کشورها می‌باشد و سعی کنید با رفتار و سلوک نیک خود، الگویی از یک مسلمان تربیت یافته در دامن مکتب نجات بخش اسلام باشید، «كُونُوا عَادَةً لِلنَّاسِ بِغَيْرِ السِّنِّتِ كُمْ»؛ (با عمل تان مردم را به اسلام دعوت نمایید).

۴- تأکید ویژه دارم که وحدت و اخوت اسلامی و ایمانی را رعایت نموده، از هر نوع اختلاف و تفرقه در قالب-های: قوم گرایی، قبیله گرایی، منطقه گرایی، حزب گرایی و... شدیداً پرهیز نموده و بر اساس معیارهای ارزشی دینی بر مبنای «إِنْ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ اتَّقَاكُمْ» (اگر ای ترین شما نزد خداوند با تقواترین شماست) و «إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ» (همانا مؤمنان برادران یکدیگر اند) و بر محور مکتب اهل بیت علیهم السلام تمامی روابط و معاشرت‌هایتان را سامان دهید، چرا که در اسلام ارزش‌های چون: قوم، قبیله، نژاد، منطقه، حزب و... لغو گردیده و این عناصر صرفاً شناسه‌هایی است که مردم از طریق آن‌ها همدیگر را به رسمیت شناخته و قبول نمایند.

۵- همچنین تأکید می‌نمایم که پیوند عمیق و استوار تان را با اهل بیت اطهار علیهم السلام، آموزه‌ها و مکتب حیات بخش آن‌ها حفظ نموده و نسل و فرزندان‌تان را آشنا و محب به اهل بیت علیهم السلام به بار بیاورید، که خیر و سعادت دنیا و آخرت شما در پیروی از این مکتب است.

۶- با توجه به تأثیر محیط در شکل‌گیری شخصیت انسان مخصوصاً جوان و نوجوان، نسبت به تربیت و آموزش دینی و مذهبی فرزندان و اطفال تان، اهتمام داشته باشید و سعی نمایید تا این عزیزان که سرمایه‌های شما و سفیران آینده اسلام در این کشورها، در مسیر تربیت ناسالم و انحرافی قرار نگیرند و خدای نخواسته اگر غفلت و تساهل نمایید در فردای قیامت پاسخگو خواهید بود، طبق فرموده قرآن کریم «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَ

أَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ»؛ (ای کسانی که ایمان آورده‌اید خود و خانواده‌خویش را از آتشی-که هیزم آن انسان‌ها و سنگ‌هاست نگه دارید) و برای اطمینان بیشتر سعی شود این آموزش و تربیت، زیر نظر علما و روحانیون انجام پذیرد.

۷- سعی نمایید تا عده‌ی از فرزندان مستعدتان را که انگیزه و آمادگی برای تحصیلات علوم دینی و حوزوی دارند، برای تحصیل علوم دینی به حوزه‌های علمیه مانند قم و نجف اشرف اعزام نمایید.

۸- خانواده در اسلام نهاد مقدسی است که تأکید فراوان بر حفظ آن شده است، توصیه می‌نمایم در محیطی که

با کمال تأسف این نهاد ارزشمند مورد مخاطره جدی و چه بسا در آستانه از هم پاشیدن قرار دارد، سعی فراوان در حفظ سلامت کبان خانواده داشته باشید، تا در آینده تاریخ، نسل خوب، سالم و شناخته شده‌ی داشته باشید.

۹- ارتباط مستمر، سازنده، و نظام مند خود را با مراکز دینی و حوزه‌های علمیه و دفاتر اینجانب در قم و کابل برقرار نمایید تا زمینه دعوت از مبلغین برجسته و صاحب نظر در مسائل اسلامی، مانند مرحوم آیت الله شیخ محمد عیسی محقق خراسانی(ره) و... از سوی شما عزیزان فراهم گردد.

۱۰- از مسئولین و متولیان مراکز دینی و مذهبی، می‌خواهم که با علما و روحانیون (بخصوص علمای فاضل و مبلغین برجسته اعزامی از مراکز اصلی و حوزه‌های علمیه) در تدبیر و مدیریت مراکز دینی، مساجد و حسینیه‌ها، مشورت‌های لازم را داشته باشند، و باکسب راهنمای و هدایت از آن‌ها در برنامه ریزی‌های تبلیغی و آموزش‌های دینی و مذهبی، حداکثر استفاده را ببرند.

۱۱- به عموم مسلمانان و شیعیان ساکن در این کشورها توصیه می‌نمایم که اولاً به روحانیون و طلاب علوم دینی ساکن در میان مهاجرین که مانند بقیه مردم، شهروندان این کشورها شده‌اند، احترام لازم را داشته باشند، و ثانیاً به این‌ها به عنوان ظرفیت‌های ارزشمند موجود در این کشورها نگریسته و با مراجعه به آن‌ها در امور دینی و مذهبی، استفاده مناسب را از این‌ها که عضوی از پیکره‌ی آن‌ها هستند داشته باشند و به فارغ التحصیلان حوزوی و طلاب علوم دینی ساکن در این کشورها نیز یاد آور می‌شوم که اولاً با حضور مؤثرشان در میان مهاجرین از هیچ نوع مشارکت و همکاری با مردم در امور دینی و مذهبی دریغ نورزیده و خدمت نمایند و ثانیاً اخلاق و زی طلبگی، آداب و شؤون دینی و مذهبی را رعایت نمایند و ثالثاً به مطالعات دینی و مذهبی شان روز به روز بیافزایند و بخصوص از فرصت حضور علما و مبلغین برجسته‌ی اعزامی از حوزه‌های علمیه، استفاده برده و به تکمیل تحصیلات شان پردازند.

۱۲- همچنین به عموم مردم مسلمان و شیعیان توصیه می‌نمایم که به روشن فکران متعهد، اقشار فرهنگی، نخبگان فکری و علمی و اهل اندیشه که از شما مردم‌اند و دغدغه‌ی دین را دارند و در کنار شما به عنوان شهروندان جدید مسلمان در این کشورها زندگی می‌نمایند، احترام ورزیده و وجود آن‌ها را در میان خود به دیده قدر بنگرند و از آن‌ها استفاده نمایند، و به این نخبگان مسلمان و منورین نیز توصیه می‌نمایم که اولاً احکام و معارف دین را از سرچشمه‌ها، یعنی مراجع عظام دینی و کارشناسان اصلی دین یعنی علما، محققین و مبلغان فاضل و تحصیل کردگان حوزه‌های علمیه فرا بگیرند و در این مسائل با پیروی از آن‌ها از تفسیرها و برداشت‌های ناروا از دین و مذهب پرهیز نمایند و ثانیاً از مردم نبریده و در پیوند با آن‌ها بوده و با مشارکت در محافل دینی و مذهبی با مؤمنین همکاری نمایند.

۱۳- به نسل جوان و مستعد مسلمان سنی و شیعه توصیه می‌نمایم که برای فراگیری دانش، تخصص‌ها و فنون روز و استفاده از شرائط مساعد و امکانات این کشورها، در جهت پیشرفت علمی و فنی بر اساس آموزه دینی: «وَالْحِكْمَةُ ضَالَّةُ الْمُؤْمِنِ»؛ (دانش گمشده مومن است) و «اطلبوا العلم ولو بالصبین»؛ (علم و دانش را فراگیرید و در مکان دوری مانند چین آن زمان باشد)، حداکثر سعی و تلاش را داشته باشند.

۱۴- زبان فارسی و عربی ابزاری خوبی برای پیوند به گذشته، فرهنگ، هویت‌های دینی، مذهبی و تمدنی شما می‌باشد، لذا توصیه می‌نمایم که از زبان بومی و دینی تان فاصله نگرفته و آن را نیز در کنار سایر مضامین آموزشی یکی از مضامین درسی برای فرزندان‌تان در مراکز دینی و مدارس خصوصی قرار داده و این دو زبان را به عنوان حلقه اتصال گذشته به آینده، به نسل بعدی خود منتقل نمایید.

۱۵- به همه‌ی مردم و بخصوص کسانی که در شرایط مالی بهتری قرار دارند توصیه می‌نمایم که به ساخت و توسعه مراکز دینی - مذهبی و آموزشی، و از جمله حوزه علمیه، در چارچوب مقررات مدنی این کشورها، مبادرت ورزیده و صرفاً به ساخت این مراکز اکتفا ننموده بلکه با مدیریت و برنامه ریزی موفق فضای مناسب را برای تبلیغات سالم دینی و مذهبی و تربیت دینی فرزندان شان ایجاد نمایند و با حفظ و احیای مناسبت‌های دینی، مذهبی و تاریخی و برگزاری مجالس دینی با شکوه، بویژه در ماه‌های مبارک رمضان، محرم و صفر و شرکت در نمازهای جمعه و جماعت و برنامه‌های متنوع دیگر برای طیف ها و اقشار مختلف اعم از: زنان، مردان، اطفال، جوانان و نوجوانان، تحت نظر علما و مبلغان دینی و مذهبی حد اکثر استفاده را از این مراکز ببرند.

۱۶- تمام مسلمین و مؤمنین از اسراف و تبذیر و تجمل گرایی و تحمیل هزینه‌های اضافی بر زندگی شان پرهیز نموده و به جای آن‌ها از یکسو به پرداخت صدقات واجبه و مستحبه و پاک کردن درآمدها و اموال شان از حقوق الناس و حقوق الله و وجوهات شرعیه توجه نمایند، و از سوی دیگر هموطنان خود را در افغانستان و سرزمین آبائی شان، بخصوص خانواده‌های محترم شهداء، معلولین، فقراء، ایتام، مساکین، ذوی الارحام و ذوی الحقوق را فراموش نکرده و آن‌ها را یاری رسانیده و با سهم گرفتن در کارهای خیر و راه اندازی مؤسسات خیریه بر حسنات خود بیافزایید.

۱۷- به عموم مردم توصیه اکید دارم که کرامت ذاتی انسان را در برخورد با شهروندان غیر مسلمان این کشورها، رعایت نموده و مبدا به دلیل اختلافات دینی و فرهنگی به این شهروندان، اهانت نمایند زیرا این برخوردها موجب تنفر و نگاه بد بینانه‌ی آن‌ها به دین اسلام و مسلمانان می‌گردد.

۱۸- همچنین رعایت حرمت مال شهروندان غیر مسلمان بومی و غیر بومی این سرزمین‌ها لازم است، تعدی پنهان و آشکار به اموال و دارایی‌های مردم، هم خلاف مقررات و نظم عمومی است و هم باعث خدشه دار شدن اعتبار دینی اقلیت مسلمان در این کشورها می‌گردد.

۱۸- اهانت و بی حرمتی به باورها، مقدسات و ارزشهای مورد قبول پیروان سایر ادیان و فرقه‌ها، مناسب شأن یک مسلمان آگاه و با منطق نیست، بلکه بجای آن باید با حکمت و موعظه حسنه که منطق اسلامی و قرآنی است باب دعوت به خیر، گفتگو و تفاهم را با پیروان این ادیان و فرقه‌ها گشود.

اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْغِبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةٍ كَرِيمَةٍ نُعِزُّ بِهَا الْإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ، وَتُذِلُّ بِهَا النِّفَاقَ وَأَهْلَهُ، وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاةِ إِلَى طَاعَتِكَ، وَالْقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ، وَتَرْزُقُنَا بِهَا كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَبِعِزَّتِكَ وَجَلَالِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى.

حوزه علمیه قم، قربانعلی محقق کابلی.

۱۳۹۲/۲/۲۱ هـ ش، برابر با ۱۲ مه ۲۰۱۳ م.